

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	9514100101
Dátum vydania rozhodnutia:	12.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9514100101.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému Ing. J. D. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom 12. januára 2017 v Bratislave o odvolaní obžalovaného Ing. J. D. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 19. januára 2016, sp. zn. BB - 3T 22/2014, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. J. D. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 19. januára 2016, sp. zn. BB - 3T 22/2014, bol obžalovaný Ing. J. D. uznaný za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. marca 2013 v čase okolo 14.20 hod. v Dunajskej Strede, v budove Obvodného úradu životného prostredia v Dunajskej Strede (ďalej len OUŽP DS), na ulici Ádorská 500, počas osobného stretnutia s Ing. T. W., ktorý si osobne prišiel prevziať písomné vyjadrenie OUŽP DS podľa § 16 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch (ďalej „Zákon o odpadoch“) vo veci žiadateľov Y. a J. B., za ktorých konal ich otec F. B., po otázke Ing. T. W., že „prečo odmieta podpísať žiadosť“, si od neho vyžiadala jeho mobilný telefón s užívateľským číslom XXXX XXX XXX, ktorým zavolať na telefónne číslo XXXX XXX XXX, kde sa mu ozval S. T. ako osoba spolupracujúca s obžalovaným, ktorý si s Ing. T. W. dohodol stretnutie na deň 19. marca 2013 v čase okolo 15.00 hod. v Dunajskej Strede, Gabčíkovská cesta 5676/50, v reštaurácii hotela Legend, kde S. T. počas rozhovoru Ing. T. W. po predchádzajúcej koordinácii svojho postupu s obžalovaným slangom oznámil, že za bezproblémové vydávanie písomných vyjadrení v pôsobnosti OUŽP DS, bude musieť poskytnúť „jednorazový poplatok 2 plachty“, teda finančnú hotovosť vo výške 2. 000,- Eur ako úplatok pre Ing. J. D., z ktorej sumy minimálne 1.000,- Eur obžalovanému aj plánoval dať, pričom dňa 22. marca 2013 v čase okolo 10.55 hod. v Dunajskej Strede, Gabčíkovská cesta 5676/50 v reštaurácii hotela Legend, S. T. časť požadovanej finančnej hotovosti vo výške 500,- Eur od Ing. T. W. v tom čase ustanoveného agenta konajúceho na príkaz súdu ako sprostredkovateľ prijal s úmyslom odovzdať ich následne Ing. J. D..

Za to bol obžalovaný Ing. J. D. Špecializovaným trestným súdom odsúdený podľa § 329 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovanému podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 2.000,- € (dvetisíc eur) a pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Nakoniec bol obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený aj trest zákazu činnosti - výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie s rozhodovacou právomocou v orgánoch verejnej moci v trvaní 5 (päť) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný Ing. J. D., ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojich obhajcov JUDr. Štefana Detvaia a JUDr. Evy Bubniakovej.

Obžalovaný Ing. J. D. v odôvodnení zo 17. februára 2016 mal za to, že Špecializovaný trestný súd vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil, pokiaľ ho uznal za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ho oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por., resp. alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V prvej časti tohto odvolania obžalovaný Ing. J. D. podrobil kritike predchádzajúce uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. septembra 2015, sp. zn. 5 To 1/2015, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 15. októbra 2014, sp. zn. BB - 3 T 22/2014 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec, aby ju vyššie uvedený súd v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukázal na to, že odvolací súd vôbec nevzal do úvahy jeho obhajobu a jeho námietky týkajúce sa rozporov vo výpovediach svedkov Ing. T. W. a S. T., keďže pri hodnotení týchto výpovedí sa obmedzil len na niektoré ich časti, ktoré sa mu hodili na zdôvodnenie jeho záverov, ktoré vyústili v záväzný právny názor a ktorý potom súd prvého stupňa musel rešpektovať.

V tejto súvislosti namietal predovšetkým tieto skutkové závery :

- zo skutkovej vety nie je možné zistiť, že skutok spáchal špeciálny subjekt - verejný činiteľ;
- o žiadosti F. B. z 11. januára 2013 na vývoz riečnych sedimentov na pozemky vo vlastníctve jeho synov sa dozvedel až na základe informácie F. B. v deň pred podpisom vyjadrenia 19. marca 2013, keďže predtým bol dva týždne na dovolenke;
- vyjadrenie bolo vypracované svedkyňou Ing. Y. K. 18. februára 2013 napriek tomu, že protokol preukazujúci nezávadnosť riečnych sedimentov bol vystavený až 7. marca 2013 a predmetná žiadosť neobsahovala súhlasy ostatných spoluvlastníkov pozemkov;
- svedok F. B. potom, čo 20. marca doložil chýbajúce súhlasy spoluvlastníkov pozemkov (manželiek synov), prevzal predmetné vyjadrenie, pričom potvrdil, že konanie obžalovaného Ing. J. D. bolo profesionálne bez akéhokoľvek náznaku korupčného správania sa;
- v ďalšej časti obžalovaný Ing. J. D. poukázal na to, že korunný svedok Ing. T. W. rozdielne popisoval spôsob a obsah kontaktu sprostredkovaný obžalovaným Ing. J. D. v jeho kancelárii na Obvodnom úrade životného prostredia v Dunajskej Strede 19. marca 2013 medzi S. T. a Ing. T. W., a to jednak v trestnom oznámení podanom 20. marca 2013 a jednak v jeho svedeckej výpovedi zo 4. septembra 2013;
- mal za to, že výpovede svedka S. T. z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania sú evidentne tendenčné, rozporuplné a nevierohodné so snahou svedka seba očistiť a zvaliť vinu za svoje konanie na iné osoby

- svedok S. T. bol od svojho zadržania v tejto veci vypočutý 7-krát v rôznom procesnom postavení ako podozrivý, obvinený a neskôr ako svedok, pričom vo svojich výpovediach z 8. júla a z 11. novembra 2013 sám priznal, že pri rozhovore so svedkom Ing. T. W. 22. marca 2013, o ktorom bol vyhotovený zvukový záznam, svedkovi klamal;

- podľa názoru obžalovaného Ing. J. D. je svedok S. T. osobou, ktorá typickým spôsobom podvodníka sľubuje vybaviť všetko, len aby získal peniaze s odôvodnením, že to nebude pre neho, ale pre rôzne osoby (P., jeho šéfovi v Trnave, SMERákom a pod.), pričom rád sa chváli svojimi kontaktmi a dôležitosťou svojej osoby, ktorá má vplyv na rôzne miestne orgány štátnej moci - teda v jeho prípade ide o charakteristický prejav podvodného konania s cieľom dosiahnuť vylákание peňazí;

- v priebehu celého dokazovania, či už v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní, nebol produkovaný vierohodný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predchádzajúcej dohody medzi obžalovaným a svedkom S. T. o sprostredkovaní úplatku.

V odôvodnení odvolania z 22. februára 2016 obžalovaný Ing. J. D. argumentoval tým, že v posudzovanej veci nemohol konať ako verejný činiteľ, keďže ako prednosta Obvodného úradu životného prostredia nemal v zmysle zákona právomoc vydávať povolenia, resp. rozhodnutia na ťažbu riečnych sedimentov;

- v danom prípade nešlo o rozhodnutie, ale iba o stanovisko Obvodného úradu životného prostredia, ktoré sa vydávalo po kladnom vyjadrení skúšobného laboratória, pričom podľa novelizovaného zákona o odpadoch toto stanovisko nie je ani potrebné.

Napokon v odôvodnení odvolania z 15. decembra 2016 nad rámec skôr uvedených námietok poukázal jednak na to, že sa stará o svoju ťažko sluchovo postihnutú dcéru, ktorá toho času študuje na vysokej škole, čo dokladoval príslušnými potvrdeniami a jednak na to, že svedok S. T. nebol v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne poučený o jeho práve odmietnuť vypovedať, a to s poukazom na judikát publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 60/2003 .

Podľa § 317 ods.1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom odvolanie obžalovaného Ing. J. D. odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný Ing. J. D. a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v posudzovanej veci už v minulosti rozhodol uznesením z 24. septembra 2015, sp. zn. 5 To 1/2015. V uvedenom rozhodnutí v podstate detailne vyhodnotil jednotlivé dôkazy a z tohto vyplývajúce skutkové závery, na ktorých naďalej trvá, keďže po vrátení veci nedošlo doplnením dokazovania (výsluchom svedkyne P. D.) k žiadnej zmene majúcej vplyv na posúdenie viny.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení v prevažnej miere odkazuje na dostatočne rozvedené dôvody rozsudku špecializovaného trestného súdu, ktoré vychádzajú z vyššie uvedeného prvého rozhodnutia odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného Ing. J. D. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez rozumnej pochybnosti vylučujú inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného Ing. J. D. odvolací súd opätovne opakuje, že základnou otázkou, ktorú v súvislosti s vinou musel riešiť, bolo posúdenie faktu, či „S. T. bol naozaj osobou, ktorá s obžalovaným Ing. J. D. spolupracovala a mala pre neho zobrať finančné plnenie v súvislosti s podpisom, o ktorý svedok Ing. T. W. usiloval.

Túto prepojenosť jednoznačne a bez pochybností preukazujú predovšetkým výpovede svedka (agenta) Ing. T. W., ktoré súd prvého stupňa tento krát správne vyhodnotil. V prvom rade je treba uviesť, že Ing. T. W. nijako svojím správaním, alebo verbálnym prejavom neinicioval a nevyprovokoval u obž. Ing. J. D., alebo u svedka S. T. ani myšlienku na vypýtanie úplatku. Nedal však podnet ani na akýsi obchod spočívajúci v dohodnutí vývozov riečného sedimentu v budúcnosti. Práve naopak, toto vôbec nebol účel jeho návštevy u obž. Ing. J. D. a následne u S. T.. O zaplatenie sumy vo výške 2000 eur, ktorú svedok Ing. T. W. z okolností prípadu a správania oboch zainteresovaných osôb (D. a T.) veľmi správne už v počiatočnom štádiu vyhodnotil ako úplatok, bol požiadaný zo strany S. T. na základe predchádzajúcej požiadavky obž. Ing. J. D., pričom ihneď po tom, ako sa presvedčil, že v skutočnosti od neho požadujú úplatok, rozhodol sa, že vec nahlási polícii, čo aj urobil a bol ochotný pôsobiť ako agent. Už v nasledujúci deň po prvom stretnutí s obž. Ing. J. D., to znamená v čase, kedy mal celý rozhovor zreteľne v pamäti, Ing. T. W. u vyšetrovateľa PPZ dňa 20. marca 2013, podal do zápisnice trestné oznámenie, v ktorom veľmi podrobne popísal, ako prebehol rozhovor medzi ním a Ing. J. D. a následne S. T.. V tomto trestnom oznámení okrem iného uviedol, že celý problém, ktorý on potreboval vyriešiť bola skutočnosť, že Ing. J. D. nechcel žiadateľovi F. B. podpísať sporné vyjadrenie k plánovanému vývozu riečnych sedimentov. Práve z tohto dôvodu Ing. J. D. navštívil v jeho kancelárii a pýtal sa ho, prečo nechce toto vyjadrenie podpísať. Ihneď na to svedok hovorí (č.l. 2): „Na základe mojej naliehavosti ma Ing. J. D. požiadal, aby som z môjho telefónu ... zavolať na číslo XXXX/XXXXXX. Povedal len, že tu je ten pán, s ktorým sa mám dohodnúť a rovno mi odovzdal telefón.“ O žiadnom vývoze sedimentov, ktorý by bolo potrebné zabezpečiť sa v tom momente nerozprávali a z celého trestného oznámenia je zrejmé, že počas návštevy u Ing. J. D. vôbec nebola témou ich rozhovoru snaha Ing. T. W. zistiť, kde a s kým sa je možné dohodnúť na vývozoch sedimentu, ale výhradne išlo o otázku, prečo obž. Ing. J. D. nechce podpísať žiadosť F. B. a hneď na to nasledoval telefonát so S. T., aby sa najskôr oni dohodli. Na trestné oznámenie treba poukázať z dôvodu, že svedok Ing. T. W. už od prvého kontaktu s políciou jednak vypovedal vo všetkých okolnostiach prípadu konzistentne a pravdivo. A napokon aj z toho dôvodu, že už z tohto oznámenia je zrejma základná myšlienka celého konania obž. Ing. J. D. - súhlas so žiadosťou F. B. a podmieňovanie tohto súhlasu stretnutím Ing. T. W. so S. T., na ktorom sa mal dozvedieť podmienky, za akých obž. Ing. J. D. súhlas podpíše, a nie ako v rámci obhajobnej argumentácie obž. Ing. J. D. poukazoval na akúsi dohodu dvoch podnikateľov S. T. s Ing. T. W. na vývoze sedimentov. Po tom, ako mu na nadväzujúcom stretnutí S. T. povedal, že podpísanie bude stáť dve plachty (2000 Eur), hneď následne telefonoval Ing. T. W. a tiež S. T. obž. Ing. J. D. a oznámili mu, že sa dohodli, na čo obž. Ing. J. D. povedal, že „OK“, pričom následne sa Ing. T. W. opäť vrátil do kancelárie obž. Ing. J. D., kde po opätovnej prosbe tento predmetné vyjadrenie pred Ing. T. W. za nezmenených podmienok podpísal.

Dňa 4. septembra 2013 bol svedok Ing. T. W. po vznesení obvinenia procesne vypočutý ako svedok prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry, pričom vo výsluchu, na ktorom boli prítomní aj obhajcovia obž. Ing. J. D., uviedol okrem iného nasledovné: „Na základe tohto som ja v utorok 19. marca 2013 v poobedňajších hodinách išiel osobne za pánom D. do jeho kancelárie na Obvodnom úrade životného prostredia v Dunajskej Strede a pýtal som sa ho, prečo to stále nepodpísal. Na to pán D. mi povedal, že

ten dokument pre pána B. podpíše s tým, že aby som mu dal môj mobil, vytočil telefónne číslo, do mobilu povedal, že ja som J. a dám Ti jedného pána, toto treba vybaviť a potom všetko bude „ok“. Podal mi telefón, ja som sa s tým pánom S. dohodol, že v priebehu 30 minút sa stretneme v reštaurácii Legend a tam si všetky veci ujasníme. To, že sa ten pán volá S. mi povedal ešte pred telefonátom pán D. a aj ho oslovil do telefónu týmto menom. Tiež mi ho popísal, že je to taký vysoký silnejší mladší pán. Po tomto telefonáte mi pán D. niečo povedal v tom zmysle, že toto vybavte a bude to „ok“, ale presne si nepamätám ako mi to povedal, pričom je to uvedené zrejme v tej prvej zápisnici. Ja som sa dostavil do tej reštaurácie, kde ma čakal pán S. T., hneď sa mi predstavil a bolo mi povedané, aby som mu dal 2.000,- Eur a tie patričné dokumenty z obvodného úradu životného prostredia budú podpísané. Hneď zároveň som mu povedal, že nemám takú finančnú hotovosť u seba, z kreditnej karty si viem vybrať len 800,- Eur, ale po ďalšom dohovore sme sa dohodli, že celkom plnú výšku v hodnote 2.000,- Eur mu odovzdám v piatok, ale predtým, že si zavoláme."

Je pravdou aj to, čo uvádza obž. Ing. J. D., že na hlavnom pojednávaní sa svedok Ing. T. W. vyjadril že „on mi povedal, nech mu dám môj mobil, zavolá jeho telefónne číslo, aby som sa s tým pánom dohodol, kedy to môžem vyviezť." Avšak v tejto súvislosti odvolací súd musí poukázať na skutočnosť, že pri hodnotení tejto časti výpovede svedka Ing. T. W. obž. Ing. J. D. opomenul skutočnosti, ktoré sú zaznamenané na strane 18 zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 14. októbra 2014, kde na základe návrhu obhajkyne na odstránenie rozporov vo výpovedi, zameranej práve na to, akú reakciu mal obž. Ing. J. D. na otázku Ing. T. W., prečo vyjadrenie nechce podpísať, svedok Ing. T. W. uviedol nasledovné: „Teraz som to tak obsiahlo nevyjadril ako v tej zápisnici, je pravdou to, čo ste čítali ako prvé a dnes som sa nevyjadril tak ... niečo som už zabudol. Uznávam, že z obsahovej stránky ide o rozpor, ale podstata veci spočíva v tom, čo som povedal ešte pred rokom. Už vtedy hovoril D., že toto treba vybaviť a potom bude všetko „OK". Ja som to pochopil tak, že mám ísť na tú stretávku a ten dotýčný - prvý dojem bol že je nastrčená figúrka. Akceptoval som to preto, teda kontakt s T., lebo on mi to povedal a cez môj mobil hovoril s tým S.. Ja som aj vtedy myslel na ten papier, ktorý mi mal podpísať, resp. pánovi B. a ktorý mi po stretnutí s T. po podpísaní odovzdal."

Z výsluchu svedka Ing. T. W. je navyše celkom zřejmé, že obsahom jeho stretnutia so S. T. vôbec nebolo, aby si ako podnikatelia dohodli spoluprácu na vývoze a umiestňovaní zeminy, tomuto Ing. T. W. neprikladal vôbec dôležitosť a dokonca vo výsluchu uviedol, že si nepamätá, či sa na takú tému vôbec bavili, pričom pripúšťa, že sa síce mohli o tom rozprávať, ale iba okrajovo. Dôležitejšie však je, že ak by bolo pravdou, že skutočným dôvodom, prečo obž. Ing. J. D. poslal Ing. T. W. za S. T., bolo, že chcel, aby sa oni dvaja dohodli na obchode s riečnymi sedimentmi, z ktorého očakával aj on určitý podiel, potom by pred týmto telefonátom musel logicky prebehnúť najskôr rozhovor Ing. T. W. a obž. Ing. J. D. na tému obchodovania s takýmito sedimentmi a až následne by v nadväznosti na takýto rozhovor nasledoval kontakt so S. T.. Ak však vychádzame z ustáleného skutkového stavu, je zřejmé, že na takúto tému sa obž. Ing. J. D. s Ing. T. W. pred telefonátom so S. T. vôbec nebavili. Práve naopak, jedinou témou ich rozhovoru pred vytočením telefónneho čísla S. T. bola iba otázka, prečo nechce obž. Ing. J. D. podpísať predmetné vyjadrenie a hneď v nadväznosti na to tento telefonuje S. T. a hovorí, aby najskôr „toto vybavili". Keď prišiel Ing. T. W. na stretnutie so S. T., tak od neho zistil, čo presne mal s ním vybaviť. S. T. mu povedal, že má zaplatiť dve plachty, čo T. W. správne pochopil ako sumu 2000,- Eur, ktoré mali byť určené pre obž. Ing. J. D. a potom budú príslušné dokumenty z obvodného úradu podpísané. Ing. T. W. s touto ponukou navonok súhlasil a v nadväznosti na to nasledoval telefonát S. T. obž. Ing. J. D., v ktorom S. T. tomuto oznámil, že má pre neho v súvislosti s vecou pána W. 1000,- Eur, na čo tento odpovedal „dobré, potom sa to dorieši". Navyše tu je potrebné poukázať na dôležitú časť zaznamenaného rozhovoru medzi Ing. T. W. a S. T. z 22. marca 2013, v ktorom samotný S. T. hovorí: „P. som zavolať, podpíš to, sme dohodnutí" (7. strana slovenského prepisu). Takže bolo preukázané, že až následne po tom, ako sa obž. J. D. uistil, že sa Ing. T. W. so S. T. dohodli na určitej sume peňazí, o ktorej na základe telefonátu so S. T. vedel, že najmenej 1000,- eur z nej dostane on, po návrate T. W. od S. T. konečne podpísal sporné vyjadrenie. Všetky hore uvedené skutočnosti svedčia pre záver, že obž. Ing. J. D. poslal Ing. T. W. za S. T. jednoznačne s vedomím, aby S. T. Ing. T. W. vysvetlil podmienky, za akých obž. Ing. J. D. predmetné vyjadrenie podpíše, pričom podmienkou bolo, aby Ing. T. W. zaplatil za podpis príslušný úplatok a až následne keď vedel, že Ing. T. W. jeho

požiadavku pochopil a prisľúbil, že zaplatí, tak v nadväznosti na to došlo z jeho strany k podpisu.

Navyše je potrebné uviesť, že medzi Ing. T. W. a S. T. nikdy nedošlo k žiadnej dohode o navážaní riečnych sedimentov na pozemky, ktoré by Ing. T. W. zabezpečil S. T.. Z výpovedí oboch svedkov, ako aj z obsahu obrazovo-zvukového záznamu z ich stretnutia je celkom jednoznačné, že keď sa bavili o konkrétnej sume peňazí, bolo to nie v rovine odmeny za zaobstaranie pozemkov na vývoz sedimentov, ale výhradne sa vždy jednalo o sumu, určenú obž. Ing. J. D.. Túto skutočnosť svedok S. T. v obrazovo-zvukovom zázname niekoľkokrát zopakoval a zdôraznil, že on je iba poštár, resp. sprostredkovateľ a že peniaze sú určené obž. Ing. J. D.. Jediným logickým vysvetlením je, že účelom stretnutia S. T. s Ing. T. W. bolo dohodnutie úplatku pre obž. Ing. J. D. a následne jeho prevzatie, o čom obž. Ing. J. D. vedel. Dokumentuje to predmetný rozhovor, kde napríklad sa Ing. T. W. pýta: „za čo mám Vám platiť?“ na čo mu S. T. odpovedá: „No nie mne, ale P. ... lenže P. robí všetko cezo mňa“ (strana 1 prepisu). Dôvod, prečo obž. Ing. J. D. si nevypýtal úplatok priamo od Ing. T. W., ale poslal ho za S. T. jasne vysvetľuje samotný S. T. v obrazovo-zvukovom zázname, kde na otázku T. W. „No ale potom mi to P. prečo nepovie?“ odpovedá: „P. to nikomu nepovie, nikto nikomu nič nepovie, bojí sa o zamestnanie... my pracujeme spoločne“ (strana 2 prepisu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného mal bez rozumných pochybností za preukázané, že obž. Ing. J. D. svojím konaním (neochota vydať požadované potvrdenie) umelo vytvoril podmienky na korupčné správanie a nasmeroval svedka Ing. T. W. k S. T., s ktorým bol dohodnutý, aby v jeho mene dohadoval záležitosti, ktoré sa obával dohadovať priamo on, aby tým neohrozil svoje pracovné postavenie. Keď sa presvedčil, že za podpis mu bude daný úplatok, až na základe toho potom vyjadrenie podpísal.

V tejto súvislosti odvolací súd musí opätovne poukázať na časový kontext na seba nadväzujúcich konaní jednotlivých aktérov tejto kauzy, ktoré dávajú v podstate spoľahlivý záver o objektívnej a subjektívnej stránke konania obž. Ing. J. D. a ním sledovaného následku. Pokiaľ by tomu tak nebolo, obž. Ing. J. D. by nemal najmenší dôvod sprostredkovať kontakt medzi svedkom Ing. T. W. a svedkom S. T. prostredníctvom cudzieho mobilného telefónu, teda utajeným spôsobom. Taktiež je logické, že vzhľadom na osobu prostredníka obžalovaný Ing. J. D. nemusel so svedkom Ing. T. W. hovoriť o podmienkach, za akých podpíše predmetné vyjadrenie. Na druhej strane ale trval na dohodnutom stretnutí - „toto treba vybaviť a všetko bude OK!“ Čo je ešte ale dôležitejšie a čo treba zdôrazniť, je fakt, že obžalovaný Ing. J. D. za tých istých podmienok, potom čo zistil, že došlo k dohode medzi svedkami Ing. T. W. a S. T., v prítomnosti svedka Ing. T. W. podpísal predmetné vyjadrenie a odovzdal mu jeho kópiu. Odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení konštatoval, že požadované výpisy z katastra nehnuteľností boli zabezpečené až po tomto podpise na vyjadrení, a to 19. marca 2013 v čase od 19.33 do 19.41, čo svedčí pre záver, že išlo o umelo vytvorenú prekážku, ktorej podstatou bolo len a len navodiť podmienky ku korupčnému správaniu.

V tejto súvislosti treba spomenúť, že obž. Ing. J. D. na hlavnom pojednávaní predložil kópiu spisového obalu vo veci žiadosti Y. J. B. o predmetné vyjadrenie vedenej na Obvodnom úrade životného prostredia v Dunajskej Strede pod číslom 2013/00382. Táto kópia mala potvrdiť obhajobnú argumentáciu obž. Ing. J. D., že on sám ešte pred podpisom vyjadrenia zabezpečil výpisy z katastra nehnuteľností, a to 19. marca 2013 o 15.14 a 15.16. Na tomto mieste treba ale zdôrazniť, že obž. Ing. J. D. predložená kópia spisu sa nestotožňuje s kópiou spisu, ktorá bola 28. marca 2013, teda bezprostredne po skutku z kancelárie obž. Ing. J. D. predložená pracovníčkou poverenou zastupovaním prednostu úradu polície. Vzhľadom k tomu je evidentné, že v neskoršom štádiu trestného stíhania došlo k evidentnej manipulácii s predmetným spisom, a to v prospech obž. Ing. J. D.. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že svedkyňa Ing. Y. K., ktorá predmetný spis vybavovala, bola po nástupe nového prednostu D. B. zo svojho štátnozamestnaneckého miesta prepustená, a to spolu aj s kolegyňou Ing. U., pričom podľa vyjadrenia svedkyne Ing. Y. K. vyššie uvedený prednosta jej medzi štyrmi očami povedal, že pravým dôvodom prepustenia je jej spolupráca s protikorupčnou jednotkou polície proti bývalému prednostovi obž. Ing. J. D.. Ďalšími dôkazmi, ktoré odporujú obhajobnej argumentácii obž. Ing. J. D. sú spolu so žiadosťou už založené výpisy z listu vlastníctva zo 16. mája 2015, ktoré dokumentujú ten istý právny stav ako listy

vlastníctva z 19. marca 2013. S poukazom na vyššie uvedené teda neexistoval rozumný dôvod požadovať nové výpisy. Ako bolo už skôr uvedené, takýmto postupom zo strany obž. Ing. J. D. išlo o umelo vytvorenú prekážku, ktorej podstatou bolo len a len navodiť podmienky ku korupčnému správaniu. Napokon bola vyvrátená aj ostatná obhajobná námietka obž. Ing. J. D. založená na tvrdení, že Ing. T. W. po stretnutí so S. T. sa opätovne dostavil do jeho kancelárie a doniesol mu požadované súhlasy manželiek žiadateľov. Okrem faktu, že uvedené poprel sám svedok Ing. T. W., pravdivosť tohto tvrdenia vylučuje časové hľadisko potrebné na presun z jednotlivých miest (reštaurácia Legend v Dunajskej Strede, Vrakúň, Ružový háj, Dunajská Streda a Obvodný úrad životného prostredia v Dunajskej Strede), nehľadiac už na čas potrebný na napísanie týchto súhlasov. Napokon bez dôkaznej hodnoty nie je ani skutočnosť, že obž. Ing. J. D. podpísal predmetné vyjadrenie s dátumom 18. februára 2013 napriek tomu, že vzorky sedimentov boli odobraté 26. februára 2013, ten istý deň boli vykonané skúšky, pričom protokol o tom bol vystavený až 7. marca 2013. Pritom išlo o zákonnú požiadavku pre dané vyjadrenie, na ktorej nebazíroval, ale zaoberal sa okolnosťami (listami vlastníctva a súhlasmi spoluvlastníkov), ktoré v jeho kompetencii ani neboli. Záverom treba ešte uviesť, že právna úprava o odpadoch podľa zákona č. 223/2001 Z. z. platná do 31. decembra 2015 vždy vyžadovala vyjadrenie príslušného úradu životného prostredia, nakoľko bolo potrebné preukázať, že premiestňované sedimenty nevykazujú nebezpečné vlastnosti.

Presvedčivosť týchto dôkazov v celom ich kontexte nepochybne viedla aj k tomu, že S. T. potom, čo bol vo veci tiež obvinený, následne uzatvoril dohodu o vine a treste, ktorá bola aj schválená, pričom právne posúdenie jeho konania ako účasti vo forme pomoci na zločine prijímania úplatku podľa § 21 ods. 1 písm. d/, § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v plnom rozsahu korešpondovalo s dovtedy existujúcou dôkaznou situáciou.

Rovnako tak ale svedčí aj pre záver, že najmä zo strany S. T. už v procesnom postavení svedka, došlo k prezentácii faktov spôsobom, ktorý mal nielen minimalizovať jeho zavinenie, ale hlavne zavinenie spríaznenej osoby, a tou bol jednoznačne obžalovaný Ing. J. D.. Tieto jeho neskoršie výpovede už boli kontaminované a bezpochyby produkované v snahe minimalizovať ich zavinenie a toto čo najviac prispôbiť dovtedy zabezpečeným dôkazom, najmä pokiaľ išlo o obžalovaného Ing. J. D.. V tomto smere však treba dodať, že primárnym usvedčujúcim dôkazom bola predovšetkým výpoveď svedka Ing. T. W. a listinné dôkazy dokumentujúce časovú os konania obž. Ing. J. D. 19. marca 2013. Napokon treba uviesť, že S. T. bol na hlavnom pojednávaní konanom 14. októbra 2014 podľa § 130 ods. 2 Tr. por. poučený o práve svedka odprieť výpoveď.

Najvyšší súd Slovenskej republiky záverom považuje za potrebné zhrnúť, že v prípade výroku o vine obž. Ing. J. D. nejde o žiadnu pravdepodobnosť, ale o rozumnú istotu, že obž. Ing. J. D. žalovaný skutok spáchal na tom základe, ako bol ustálený v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Práve naopak, hodnotenie vykonaných dôkazov v prospech obž. Ing. J. D. by bolo nielen v extrémnom rozpore so spravodlivosťou, ale hlavne s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania, inými slovami povedané, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nemal o vine obž. Ing. J. D. žiadne rozumné pochybnosti.

Neobstoí ani odvolacia námietka obž. Ing. J. D. týkajúca sa právnej kvalifikácie jeho konania založená na tvrdení, že zo skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplýva, že sa ho dopustil ako špeciálny subjekt - verejný činiteľ v pozícii prednostu Obvodného úradu životného prostredia v Dunajskej Strede.

Pokiaľ ide o to, či obž. Ing. J. D. bol v súvislosti s prijatím úplatku v pozícii verejného činiteľa, je potrebné uviesť, že § 128 ods. 1 Tr. zák. stanovuje, že verejným činiteľom sa rozumie, okrem iného, aj štátny zamestnanec, alebo zamestnanec orgánu štátu, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pri tom právomoc, ktorá mu bola zverená v rámci zodpovednosti za plnenie úloh štátu. Pre trestnú zodpovednosť verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s právomocou a zodpovednosťou tohto verejného činiteľa. Podľa ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky právomoc musí obsahovať vždy prvok moci a prvok rozhodovania. Na to, aby štátny zamestnanec, ktorý je v štátnozamestnaneckom pomere realizoval svoju právomoc v zmysle § 128 ods. 1 Trestného zákona musia byť splnené podmienky, a to, že musí ísť o rozhodovanie o právach alebo

povinnostiach fyzických alebo právnických osôb, oprávnenie rozhodovať musí byť priznané Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo zákonom, a takéto rozhodovanie musí obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania. Právami a povinnosťami fyzických a právnických osôb je potrebné rozumieť akékoľvek práva a povinnosti týchto osôb, ktoré sú dané Ústavou Slovenskej republiky a sú upravené ďalej zákonmi a na ich podklade aj ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Pokiaľ ide o prvok rozhodovania, tak tento nespočíva len v tom, kto rozhodnutie po preskúmaní podpíše. Prvok rozhodovania je potrebné dať do súvislosti s prvkom moci a vykladať ho dostatočne extenzívne. Zahŕňa v sebe aj konanie, ktoré môže vyústiť nie len do vydania rozhodnutia, ale aj do zvolenia postupu prijatia opatrenia, spísania správy, vrátenia veci, uloženia pokynu žiadateľovi a podobne. Čiže, ak štátny zamestnanec ako verejný činiteľ komunikuje s predvolanou osobou, ktorá s ním prišla do služobného styku a táto komunikácia môže vyústiť do rozhodnutia o právach a povinnostiach žiadateľa, ide o ten prípad, kedy verejný činiteľ využíva právomoc, ktorá mu bola zverená a trestný čin, ktorý je v takomto prípade spáchaný, je spáchaný v súvislosti s právomocou tohto verejného činiteľa. Vyššie uvedené znaky naplnené konaním obž. Ing. J. D. sú v dostatočnom rozsahu precizované v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že obž. Ing. J. D. si prostredníctvom sprostredkovateľa vyžiadal, resp. nechal sľúbiť úplatok najmenej vo výške 1000,- Eur a takto konal ako verejný činiteľ a v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, ktorou činnosť prednostu obvodného úradu životného prostredia pri vydávaní potrebných stanovísk k možnosti vyvážať sedimenty v minulosti bez pochyby bola. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa konanie obž. Ing. J. D. správne právne posúdil, keď ho právne kvalifikoval ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Stavu vecí a zákonu z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie zodpovedá aj uložený trest odňatia slobody úplne na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bol obž. Ing. J. D. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Treba dodať, že v posudzovanom prípade vzhľadom na okolnosti prípadu (najmä postoj obž. Ing. J. D. k spáchanej trestnej činnosti a k samotnému trestnému konaniu, najmä v štádiu odvolacieho konania) neboli splnené podmienky na použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. X Tr. zák., a to ani v prípade mimoriadnych pomerov s poukazom na zdravotný stav jeho dcéry.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenie ani vo vzťahu k uloženému peňažnému trestu a trestu zákazu činnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov potom odvolanie obžalovaného Ing. J. D. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.